

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 26, No 2 (1975)

Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 Ἐπιστημονικόν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1975: Ἰωάννης Καρράσης, Κηφισίας 56, Ἀθήναι.
 ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πανταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
 ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Δημήτριος Χ. Μπρόβας Πελοποννήσου 39, Ἁγ. Παρασκευῆ.
 Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.:
 Χ. Παππούς
 Γ. Ἀζωπῆς
 Κ.Χ. Σαταρίδης
 Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολοπούλου
 ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ἰορδάνης Α. Ὁρφανίδης Θεσσαίας 12 - Π. Φάληρον
 ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
 ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Νοέμβριος 1975

Ταξ. Διεύθυνσις:
 Ταχ. θυρίδα 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθῆναι

Συνδρομαί:
 Ἐτησίαν ἑσπερικῶν δρχ. 300
 Ἐτησίαν ἑξωτερικῶν » 450
 Ἐτησίαν φοιτητῶν ἡμεδαπῆς » 100
 Ἐτησίαν φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς » 150
 Τιμὴ ἐκάστου τεύχους » 75

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. D.C. Brovas
 Peloponissou 39,
 Aghia Paraskevi-Attikis
 Greece

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 26 Ἀπρίλιος - Ἰούνιος
 ΤΕΥΧΟΣ 2 1975

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 29 April - June
 No 2 1975

Ἐπιταγαί καὶ ἐμβάσματα δέον ὅπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὄνοματι κ. Ἰωάννου Καρβαλάκη Ἰνστιτούτου Ἀεθόδου Πυρετοῦ, Ἁγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

Νεκρολογία

ΕΚΕ Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.21195](https://doi.org/10.12681/jhvms.21195)

Copyright © 2019, ΕΚΕ Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ε. (2019). Νεκρολογία. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 26(2), 113–117. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21195>

Νεκρολογία

Obituary

Τὴν 15 Ἀπριλίου 1975 ἐξέλιπεν ὁ Ἀνώτερος Γενικός Ἀρχικτηνίατρος Νικόλαος Κοεμτζόπουλος.

Ὁ Νικόλαος Κοεμτζόπουλος, ἐπίλεκτον μέλος τῆς Κτηνιατρικῆς οἰκογενείας καὶ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰ ἔτη 1956 - 1957, ἐγεννήθη εἰς Σέρβια Κοζάνης τὸ 1899.

Ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν Alfort, ὡς ὑπότροφος τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του κατετάγη εἰς τὸ στράτευμα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυποκτηνιάτρου κατὰ τὸ ἔτος 1923.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ στρατεύματι ὑπηρεσίας του ἔτυχεν ἐπανειλημμένως εὐαρεσκείων, εὐφύμων μνείων καὶ ἐπαίνων

διὰ τὴν ἄοκνον δραστηριότητα καὶ ἐπιστημονικὴν του ἐν γένει συμβολήν.

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω τιμητικῶν διακρίσεων ἐτιμήθη διὰ τοῦ μεταλλίου Ἐξαιρέτων Πράξεων, τοῦ Σταυροῦ Ταξιαρχῶν Γεωργίου Α' μετὰ ξιφῶν (1951), τοῦ ἀναμνηστικοῦ μεταλλίου Ἀλβανίας, τοῦ Σταυροῦ Ταξιαρχῶν μετὰ ξιφῶν καὶ τοῦ μεταλλίου Στρατιωτικῆς Ἀξίας Α' τάξεως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1954 παρηκολούθησε μίαν περίοδον ἀνωτέρων σπουδῶν εἰς Walton Reed τῶν Η.Π.Α. καὶ μετ' ὀλίγον ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν Κτηνιατρικοῦ καὶ Ἱππωνειῶν (Γ5/ΓΕΣ).

Ὡς Διευθυντὴς τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος, κατὰ τὰ ἔτη 1954 - 1957, διείδε τὴν ἀνάγκην ἀναπτύξεως τοῦ τομέως ἐλέγχου τρόφιμων καὶ γενικώτερον τὴν ἀνάγκην ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος καὶ εἰργάσθη μὲ ἄοκνον δραστηριότητα, ζέσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Κατὰ τὴν τριετίαν καθ' ἣν διετέλεσε Διευθυντὴς τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος, ἐκδίδεται σειρὰ κανονισμῶν καὶ φυλλαδίων τεχνικῶν ὁδηγῶν, ἰδρύεται καὶ λειτουργεῖ ἡ Σχολὴ Ἐνημερώσεως Κτηνιάτρων καὶ ἐκδίδεται ἡ «Κτηνιατρικὴ Ἐπιθεώρησις», περιοδικὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεφράσθη εὐμενέστατα ὁ κτηνιατρικὸς κόσμος τῆς χώρας.

Ὁ Ταξίαρχος Νικόλαος Κοεμτζόπουλος, προσηνὴς, εὐγενὴς, πρῶτος καὶ στοργικὸς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του, εἶχεν ἐπιπροσθέτως τὸ χάρισμα νὰ μεταδίδῃ εἰς τούτους τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν ζῆλον διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ἀποτελεῖ πρὸς τοῦτο εὐγενὲς παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Οἱ συνάδελφοι καὶ ἰδιαίτερα οἱ ἐν τῷ Στρατεύματι ὑφιστάμενοί του διατηροῦν πρὸς τὸ πρόσωπόν του αἰσθήματα ἰδιαίτερας ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ.

Ὁ Κτηνιατρικὸς κλάδος ἀπώλεσε προσφάτως καὶ ἕτερον ἐπίλεκτον μέλος του, τὴν 5-3-1975 ἀπεβίωσεν ὁ Ἄνωτερος Γενικὸς Ἀρχικτηνίατρος Ἐμμανουὴλ Ματθαϊάκης.

Ὁ ἐκλιπὼν συνάδελφος ἐγεννήθη εἰς Λίμνες Λασηθίου τὸ 1902 καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν Βρυξελλῶν ὡς ὑπότροφος τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Τὸ 1927 κατετάγη εἰς τὸ Στράτευμα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποκτηνιάτρου, ἐξήντηλε τὴν ἱεραρχίαν προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταξίαρχου τὸ 1960, ὅτε

καὶ ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος.

Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς ἔφιππος δεκανεὺς, εἰς τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις 1946 - 1949.

Ἰδιαίτερας μνείας τυγχάνει τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ 1940 - 1941 διεκρίθη ὄλως ἰδιαίτερος ὡς Διοικητὴς Κτηνιατρικοῦ Ἀποσπάσματος εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἔνθα, παρὰ τὰς παντοειδεῖς ἐλλείψεις εἰς ὑλικά καὶ μέσα, ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν του καὶ ὅτι κατὰ τὴν σύμπτυξιν ὠδήγησε τὸ τμήμα του συντεταγμένον μέχρι Θηβῶν. Πρὸς τοῦτο ἐτιμήθη διὰ τοῦ μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς του σταδιοδρομίας τιμᾶται ἐπιπροσθέτως διὰ παρασήμων, μεταλλίων, εὐφύμων μνείων καὶ ἐπαίνων.

Παραλλήλως μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἐν τῷ Στρατεύματι,

ὁ ἐκλιπὼν διεκρίθη ὄλως ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ἐπιστημονικόν του ἔργον, τὸ ὁποῖον ἦτο πλουσιώτατον.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Ματθαϊάκης, ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν μικροβιολογίαν κατὰ τὸ 1934, ἐδημοσίευσε σειρὰν μελετῶν, ἐκλαϊκευτικῶν βιβλίων ἐπὶ τῆς προληπτικῆς κτηνιατρικῆς καὶ κατὰ τὸ 1960 τὴν «ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΝ», σύγγραμμα τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε σταθμὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κτηνιατρικὴν Βιβλιογραφίαν καὶ τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελεῖ πολύτιμον σύμβουλον διὰ τοὺς κλινικοὺς κτηνιάτρους καὶ ἰδιαιτέρα διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν νοσολογίαν τοῦ ἵππου.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Ματθαϊάκης, ὁ ὁποῖος διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας, ἦτο ἰδιαιτέρως ἀγαπητὸς εἰς τοὺς συναδέλφους του καὶ ἐτιμᾶτο διὰ τὸ ἐπιστημονικόν του κῦρος καὶ τὰς προσωπικὰς του ἀρετάς.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ

Διὰ τὸν Ταξίαρχον Ὑγειονομικοῦ ΕΜΜ. ΜΑΤΘΑΙΑΚΙΝ

Ἰπὸ ΘΕΟΦ. Ν. ΜΑΝΙΑ

Ὁ προκείμενος νεκρὸς, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἔδωσε τὸ παρὸν εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν κόσμον, μὲ ἔργα, καὶ δὴ ἔργα ἀνατέρας ἀρετῆς καὶ παιδείας, μὲ ἔργα ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ συγγραφῆς, τὰ ὁποῖα ἐτίμησαν καὶ τιμοῦν καὶ τὸν κλάδον του καὶ τὸν τόπον ὁ ὁποῖος τὸν ἐγέννησε.

Καὶ ὅταν ὁμιλοῦν τὰ ἔργα ἐνὸς ἀτόμου, τότε καθίσταται ἴσως περιττὴ πᾶσα ἄλλη προβολὴ τῆς δράσεως ἢ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀτόμου τούτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του.

Ἡ προβολὴ ἄλλως τε αὐτῆ, ἴσως νὰ μὴν εἶναι ἀνταξία τοῦ ἀειμνήστου ἐκλιπόντος, εἴτε ἐλλείψει ρητορικῶν ἱκανοτήτων τοῦ ὁμιλητοῦ, εἴτε ἐλλείψει ἀκριβῶν καὶ ὠλοκληρωμένων πληροφοριῶν, σχετικῶν μὲ τὴν καθόλου δρᾶσιν του.

Πάντως ὁ Ἐμμανουὴλ Ματθαϊάκης, ὁ ἀποκαλούμενος ὑπὸ τῶν συναδέλφων του προΐσταμένων καὶ ὑφισταμένων, μὲ τὸ μικρὸν ὄνομά του, «ὁ Μενώλης», δὲν ἐγεννήθη μονὰς καὶ οὔτε ἀπέθανεν ὡς μονὰς, σὰν πτωχὸς διαβάτης τῆς ζωῆς. Ἐγεννήθη, ὡς ἄνθρωπος μὲ ἐπιστημονικὰ ἰδανικά, μὲ ἓνα Ἔρωτα πρὸς ἔργα δημιουργικὰ καὶ ἀθάνατα, τὰ ὁποῖα εἶχε τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ ἐρευνήσῃ, νὰ διδάξῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ.

Ἐδημοσίευσε δεκάδας πρωτοτύπων μελετῶν εἰς ξένα περιοδικὰ παγκοσμίου προβολῆς, πολλὰς ἐπίσης μελέτας εἰς Ἑλληνικὰ Ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ τέλος ἐξέδωσε μὲ μυρίας δυσκολίας ἓνα ὀγκῶδες ἐξ 700 περίπου σελίδων ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον συμβουλεύονται καὶ θὰ συμ-

βουλευώνται συνάδελφοί του ἐπὶ μακρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῆς ζωῆς του..

Ἐμπνεόμενος ἐπίσης ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀπλοῦς ἀνθρώπους ἐξέδωσε καὶ ἐκλαϊκευτικά βιβλία, πολύτιμα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, διὰ τὴν πρόληψιν νοσημάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα.

Ἡ διαρκὴς καὶ ἐπίμονος ἐρευνητικὴ καὶ συγγραφικὴ ἐργασία του ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ χάσῃ ἐπὶ τι διάστημα καὶ τὴν ὄρασίν του, καὶ νὰ ὑποστῇ δοκιμασίας ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἀγνοοῦν τί σημαίνει ἐρευνητής, ποὺ σημαίνει ἄνθρωπος μὲ ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἔρευναν καὶ ὁ ὁποῖος χάνει ἐνίοτε τὴν ἐπαφὴν του μὲ τὸ περιβάλλον του.

Γενικῶς, εἶχε μίαν θυελλώδη ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν τῆς ὁποίας ὑπῆρξε κατὰ ἓν ποσοστὸν θῆμα. Πάντως εἶχε τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι συνέβαλεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἑλληνικῶν δυνατοτήτων, εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Παγκοσμίου Ναοῦ τῆς Ἐπιστήμης του.

Ὁ Μανώλης ἐγεννήθη εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὸ χωρίον Λίμνες Λασηθίου τὸ 1902. Μόνος του, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν ἀνῆλθε τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Ἐσπούδασεν εἰς τὰς Βρυξέλλας ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους, ἦλθε πρῶτος ὡς ἀρχηγὸς τάξεως κατὰ τὰς σπουδὰς του καὶ κατετάγη εἰς τὸν Στρατόν, ὅπου ἐξήντησε ὅλην τὴν ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπομένην ἱεραρχίαν τοῦ κλάδου του. Ἐλαβε μέρος εἰς ὄλους τοὺς πολέμους, τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς ἐφιππος δεκανεὺς, εἰς τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον καὶ τὸν ἀνταρτοπόλεμον καὶ ἐτιμήθη μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα. Ὑπῆρξεν εἰς ὄλους ἀγαπητὸς ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιστήμων μὲ κύρος καὶ ἄριστος οἰκογενειάρχης.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων φυτρῶνουν, θάλλουν καὶ τέλος μαραίνονται καὶ πίπτουν ὅπως τὰ φύλλα τῶν δένδρων τοῦ φθινοπώρου. Ἔτσι καὶ ὁ φίλτατος συνάδελφος, ἐμαράνθη καὶ ἔπεσεν. Ἐπεσεν ὅμως ἀφοῦ μᾶς ἄφησε ἓνα ἔργον ἀγαθόν.

Φίλτατε Μανώλη,

Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σου ἐκόπη. Ὅσο ζοῦμε ὅμως θὰ σὲ κάνωμε συντροφιά εἰς τὰ βιβλία σου καὶ εἰς τὰ ἔργα σου. Θὰ σὲ ρωτᾶμε κὶ θὰ ἀπαντᾶς, γιατί οὐσιαστικῶς θὰ ζῆς μαζί μας.

Εἰς τὴν οἰκογένειάν σου ἐκφράζομε τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια καὶ εὐχόμεθα βάλαμο παρηγοριᾶς εἰς τὶς καρδιὰς τῶν προσφιλῶν σου. Σὲ σένα δὲ εὐχόμεθα γαῖαν ἐλαφράν.

Δρ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΝΙΑΣ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ Ε.Κ.Ε.

1. Τὸ «Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας», ἐκδιδόμενον ἀνὰ τρίμηνον, δημοσιεύει πρωτοτύπους ἐργασίας, μὴ δημοσιευθείσας ἢ ἀνακοινωθείσας ἀλλαχοῦ, κατὰ σειρὰν λήψεως καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Αἱ πρὸς δημοσίευσιν ἐργασίαι δεόν νὰ εἶναι δακτυλογραφημέναι ἐπὶ μιᾶς ὄψεως τοῦ χάρτου μετὰ διπλοῦ διαστήματος, περιθωρίου 5 περίπου ἑκατοστῶν ἑκατέρωθεν καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ περιλήψεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὡς καὶ ἔκτενοῦς τοιαύτης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, ἀποδιδούσης τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης. Αἱ συνοδεύουσαι τὴν ἐργασίαν φωτογραφία· δεόν ὅπως εἶναι στιλπνῆς ἔκτυπώσεως, τὰ δὲ σχέδια ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου διὰ σινικῆς μελάνης. Ἡ βιβλιογραφία ἐκάστης μελέτης δεόν ὅπως ἀναγράφεται ὡς τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα:

6. ΒΛΑΧΟΣ Κ., ΤΣΑΚΑΛΩΦ Π, ΣΕΙ.Ι.ΤΑΡΙΔΗΣ Κ.: Δελτ. Ἑλλ. Κτην. Ἑτ., 1963, 14, 49 - 70.
3. Γλῶσσα τῶν μελετῶν ὀρίζεται ἡ ἀπλῆ καθαρεύουσα.
4. Αἱ μέχρι 10 τυπογραφικῶν σελίδων συνολικοῦ κειμένου μελέται δημοσιεύονται ἄνευ οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ συγγραφέως. Αἱ ἐπὶ πλεον τούτων σελίδες, τὰ κλισέ, οἱ πίνακες καὶ διαγράμματα βαρύνουσι τὸν συγγραφέα.
5. Ἀνάτυπ τῶν δημοσιευομένων ἐργασιῶν χορηγοῦνται κατόπι δηλώσεως τοῦ συγγραφέως, ἅμα τῇ ἀποστολῇ τῆς ἐργασίας, εἰς τὰς ἑξῆς τιμὰς: μέχρι σελίδων 8, 16 καὶ 32 ἀντιστοίχως, δρχ. 500, 600 καὶ 800, ἀνὰ 100 ἀνάτυπα, ἐπὶ χάρτου Σατινὲ 100 γραμμαρίων. Δι' ἀνάτυπα ἐπὶ χάρτου πολυτελείας, ὡς τοῦ περιοδικοῦ, ἡ τιμὴ ἐπιβαρύνεται μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου.
6. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς συγγραφεῖς δαπάναι, ὡς καὶ ἡ ἀξία τῶν ἀνατύπων, καταβάλλονται εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑταιρείας πρὸ τῆς ἀποστολῆς τούτων.
7. Ἡ Ε. Κ. Ε. οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὰς ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἐκφραζομένας γνώμας.
8. Ἐργασίαι δημοσιευόμεναι ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.